

facebook <https://www.facebook.com/theDveP>

Blog 72: Haagse Dagen

De kerstvakantie was aangebroken en met een warm hart keek ik uit naar een week met de Incredible 6. Wilde plannen, gekke avonturen en wonderlijke momenten stonden in de agenda. Ik ging mij weer verbazen over de creaturen van Buurman & Buurman, storen aan die verrekte onbereikbare glitterbubbel van de TroelieWoelies, corrigeren van het Judeska-gedrag van het Haagse Monster en dan Sir Poop-a-lot natuurlijk nog. Hoewel we Sir Poop-a-lot elke dag meemaken is het fijn de groei van dat gekke meneertje te zien. Elke dag met hem is anders en zeker nu hij zelf ook steeds 'mobiel' wordt. Groei in de vorm van zelf gaan zitten, eindelijk zn vooruit-versnelling gevonden, ontdekken van humor en het zo blij zijn dat je met ondersteuning kan staan, je van blijdschap een auditie doet voor Dancing in the Air. Het weer zou ons niet stoppen, we hadden tenslotte tijd genoeg. Joep en Nilu hadden eerste kerstdag gezellig met hun vader, Rani, Rama en Hira met hun moeder, maar tweede Kerstdag zouden ons gezin weer compleet zijn en voelen. Vanaf dan gingen we het beleven. Het was tweede Kerstdag, 2017. Ik weet het nog heel goed, twee auto's zaten vol. We gingen rijden, naar opa en oma M&M en zei dat als ze lief gingen spelen, ze dan wel wat lekkers kregen. Als we dan 's avonds weer terug naar huis zouden rijden, waren ze moe en voldaan. Ik keek naar buiten, de auto's waren leeg. Ik was vergeten dat de boyz gingen logeren. Klein detail, piepklein dingetje in de planning kon geschrapt worden. Maar we hadden de TroelieWoelies nog! Die gaan bij Oma spelen...en oma had gezegd dat als de TroelieWoelies willen, ze ook wel mogen blijven logeren...twee nachtjes. Zo onderhand veranderde de planning in een kraslot en wat er overbleef was Hira. Sir Poop-a-lot had namelijk een dagje opvang in zijn kalender staan. Dit is de manier waarop van een illusie met 6 monsters naar een werkelijke 1 gaat. Vervelend? Niet echt, want de 4 monsters die gingen logeren waren behoorlijk LILILILILI.

Het was derde Kerstdag, 2017. Ik weet het nog heel goed, het huis dat klonk wat hol. Er was een leegte, een onwennige kalmte en Hira sliep nog steeds. Toen de klok eindelijk 9 uur had geslagen kwam Hira uit haar bed en riep; Kijk pap, daar ben ik dan! Het kon beginnen, m'n kraslot kwam tevoorschijn, Hira keek ernaar en zei; Ja, jammer joh! Ik vertelde Hira dat ze de enige was vandaag en zij mocht bepalen wat we gingen doen. Hira had enorm uitgekeken naar de schaatsbaan, dus stelde ik voor daarheen te gaan. Eenmaal aangekomen,

schaatsen aangedaan keek ze me aan. Is glaahaad papa, gaat pijn doen aan mn hol. Pardon? Jij gaat me douwe! Uhm nee, het is wel glad, maar als je valt doet t geen zeer maar voelt het koud. Dan vriezen me bils eraf! Ach joh, wees blij dat het geen lava is. En daar ging ze, voorzichtig stapte ze het ijs op, een kop op onweer maar met een flauw lachje. IKKUUH SKAATSUH! Binnen de 5,7 centimeter lag ze pas en keek naar een vrijwilliger van de baan. Meneer vraagt haar of ze het leuk vind. Ja, lachuh maar jij mot een stoel pakkuh. Nou Hira, vraag dat eens netjes. Ga jij eens netjes een stoel pakkuh! Hare Mayonaise krijgt haar stoel en plant haar kont erop, zo papa...nou ga jij me douwe! Tot zover het schaatsen.

Chocomelk drinken. Wil je er slagroom op? Nee joh! das goor, da mot ik ni. Het was erg gezellig met haar. Gauw naar binnen klokken die handel en weer door. Hira verzint wat we gaan doen en komt op het idee naar de Kringloop te gaan, geen idee waar ze het vandaan haalt maar het is haar dag dus off we set sail. Instappen, rijden en Hira ergert haar goehoen en geel aan een tjappie voor ons. Wanneer we ietwat langzaam rijden veranderd haar blik; DUURT LAAANG!! Ken gewoon gas gevuh! Daar komt ons geluk om de hoek zeilen en uiteraard moet die sjap ook die kant op waar wij heen gaan. Als meneer vergeet waar z'n gaspedaal zit is Hira er klaar mee...GAS OP DIE LOLLY! HEB NI TIJD NU! Aangekomen bij de Kringloop lijkt alles gratis te zijn. Een drukte van jewelste en 'gekke parkeermeneer' wijst ons een plek aan die we zelf ook wel zagen. ISSIE SCHEEL? Nou Hira, doe nou eens rustig joh. Ze kijkt naar de voorkant, laat maar papa, nah gaan we naar huis.

Terwijl ik thuis aan de koffie zit en denk aan alle monsters die ik toch wel mis, komt Hira. Bijna bang voor wat het mormel nu weer gaat uitkramen, kijkt ze me aan. Papa, ikkuh is blij. Het was een mooi dagje he meisje? Mogguh weer? Dat is goed. Op het moment dat ik weer bijna terugviel in het gemis van de andere monsters geeft Hira mij een knuffel. Een knuffel zo stevig dat hij voelt alsof ze alle 6 om mij heen staan. Zo voelen Haagse dagen toch compleet.